గూడు వదిలిన పక్షి

"విశాఖి"

సుజాత సీటు చూసుకుని కూర్చోగానే సినిమా ప్రారంభం ఐంది.

ప్రక్కసీట్లో ఎవరో యువకుడు వచ్చి కూర్చుని ప్రక్కకి తిరిగి సుజాతవైపు చూశాడు.

సీట్లో ఇబ్బందిగా కదిలింది సుజాత!

ఐతే సుజాత భయపడినట్లుగా అతని ప్రవర్తన అసభ్యంగాలేదు.

అతను సినిమాలో లీనమైపోయాడు.

అయినా సుజాత సీటులో ఫ్రీగా కూర్చోలేక పోయింది.

కొంతసేపయిన తర్వాత 'ఛఛ' అంది గట్టిగానే.

"ఏమైందండీ?" అన్నాడు అతను ఇటు తిరిగి.

"సారీ!" అంటూ సీటులోంచి లేచి థియేటర్ వెలుపలికి వచ్చేసింది.

ఆమెకు ఆ సినిమా నచ్చలేదు.

తాను ఏ సంఘటనలనుంచి తప్పించుకుందామనుకుంటున్నాదో, అవే ఎదురైనట్లుగా ఉంది సినిమా!

పెళ్ళయిన ఆ హీరో పెళ్ళికాని మరో యిద్దరమ్మాయిలతో, ఒకరికి తెలియకుండా మరొకరితో ప్రేమాయణం సాగిస్తున్నాడు.

జుగుప్స నాపుకోలేక 'ఛ ఛ' అనుకుంటూ పైకి వచ్చేసిందామె.

రిస్టువాచ్ చూసుకుంది.

పావు తక్కువ ఎనిమిది!

"రిక్షా కావాలమ్మా?" అంటూ రిక్షా వాళ్ళు చుట్టూ మూగారు.

వాళ్ళని తప్పించుంటూ ముందుకి అడుగు వేసింది.

పాదాలు యాంత్రికంగా ముందుకి త్రోవ తీస్తున్నా మనసు మాత్రం వెనుకటి అనుభవాలను నెమరు వేయసాగింది.

సుజాత ఒక ప్రయివేట్ కంపెనీలో స్టెనోగా పని చేస్తోంది.

భర్త రామారావు జూనియర్ కాలేజీలో జువాలజీ లెక్చరర్‌గా పని చేస్తున్నాడు. సుజాత ఏమాత్రం ఆలస్యంగా వచ్చినా రామారావు ఏదో కామెంట్ చేసేవాడు. ఆ కామెంట్సు స్త్రీల పవిత్రతని, వ్యక్తిత్వాన్ని కించపరిచేట్లుగా ఉండేవి. ముఖ్యంగా ఉద్యోగస్తులైన స్త్రీలను అనుమానించేట్లుగా ఉండేవి. అభిమానవంతురాలైన సుజాతకి సూటీ పోటీ మాటలు భరించలేనివిగా ఉండేవి.

జవాబిచ్చి తగవులాట వేసుకునే తత్త్వం కాదామెది.

"ఉద్యోగం మానేస్తాను" అందో రోజు గంభీరంగా!

"అదేం. ఎందుకూ మానేయడం? నేను నిన్నంటున్నానని అనుకోవద్దు! సాధారణంగా జరిగేవి చెప్పుతున్నానంతే!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

సుజాత మళ్ళీ ఆప్రసక్తి తేలేదు.

అలా కామెంట్ చేయడం తప్ప భర్తలో మరో లోపం కనబడలేదు. అంచేత సుజాత ఆ రకమైన జీవితానికి అలవాటు పడడం నేర్చుకుంది. కానీ—కానీ, ఆ రోజు—

నడుస్తున్న సుజాత ఆగిపోయింది అప్రయత్నంగా.

సడన్‌గా అలా ఆగిపోవడంతో ఆమె వెనుకనే వస్తున్న అమ్మాయి సుజాతని ఢీకొనబోయి 'సారీ' అంటూ ప్రక్కనుండి వెళ్ళిపోయింది.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని చుట్టూ చూసింది సుజాత!

జంక్షన్ దగ్గరకు వచ్చింది అప్పటికి.

తమ యింటికి వెళ్లాల్సిన రోడ్డువైపు తిరుగుతూ మళ్ళీ గతంలోకి జారిపోయింది.

ఆ రోజు—

కంపెనీలో అడుగు పెడుతూనే ఆరోజు శెలవు అని తెల్సి ఆశ్చర్యపోయింది. బాస్ తల్లి ఢిల్లీ హాస్పిటల్లో చనిపోవడంవల్ల ఆ రోజు శెలవు దినంగా ప్రకటించారనీ, గంట క్రితమే ఆయన ఢిల్లీకి బయలుదేరి వెళ్ళిపోయారనీ తెల్సింది.

ఇంటికి బయలుదేరిందామె.

తన వద్దనున్న డూప్లికేట్‌తో తాళం తెరవబోతూ ఆగిపోయింది.

ద్వారానికి తాళం కప్పలేదు.

బయలుదేరే ముందు తనేకదా తాళం వేసింది!

ఇంట్లో ఎవరైనా దొంగలు దూరారా? ఆ అనుమానం రావడంతోనే తలుపు త్రోసిందామె.

కానీ తలుపు తెర్చుకోలేదు.

కంగారుగా దబదబా తలుపు బాదింది.

"ఎవరది?" లోపల నుంచి ఎవరిదో గొంతు విన్పించింది.

కానీ ఆమె అది గమనించే స్థితిలో లేదు.

మళ్ళీ తలుపు బాదింది దబదబా!

తలుపులు తెర్చుకున్నాయి కాస్త ఆలస్యంగా.

రామారావ్ తలుపు తీశాడు.

సుజాత ఆశ్చర్యపోయింది.

తనకన్నా అరగంట ముందరేగా ఆయన బయలుదేరారు కాలేజ్‌కి?

సుజాతని చూసి రామారావ్ కంగారుపడి "ఆఫీసు లేదా?" అన్నాడు.

అతడి కంగారుకి ఆమె విస్మయం చెందింది.

అంతకన్నా విస్మయం గొల్పిన సంగతి అతను లుంగీ, మీద తువ్వాలుతో ఉన్నాడు. ఇంట్లో ఉన్నప్పుడైనా సరే లుంగీ, బనీను అలవాటు అతనికి. సందేహంగా అతనివైపు చూస్తూ లోని కడుగేసింది సుజాత.

గాభరాగా రెండడుగులు వెనక్కివేసి సుజాతకి అడ్డుగా నిల్చున్నాడు.

"అడిగితే జవాబీయవేం?" అన్నాడు తడబడుతూ.

"ఈరోజు శెలవు" అంది ముక్తసరిగా.

అతను నోరుతెరచి ఇంకా ఏదో అడిగేలోగా లోపలనుంచి ఎవరిదో గాజుల శబ్దం వినబడింది.

ఇంక ఊరుకోలేకపోయింది సుజాత! భర్తని త్రోసుకుంటూ లోనికి వెళ్ళింది.

బార్లా తీసి ఉన్న పడక గదిలోని దృశ్యం సుజాతకి షాక్ కలిగించింది.

ఎదురింటి కాంతం గాభరాగా చీర కుచ్చిళ్లు సర్దుకుంటున్నది.

సుజాతని చూసి కొంచెం అవాక్కై నిల్చుంది.

సడన్‌గా కొంచెం తెలివి తెచ్చుకుంది సుజాత. ఏమీ గమనించని దానిలాగా బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది.

కాళ్లు కడుక్కుంటూ, చెంబు మీద చెంబు కాళ్ళమీద పోస్తూ పది నిముషాలపాటు అక్కడే ఉండిపోయింది.

నీళ్ళతోపాటు తనలోని శక్తి కూడా కొట్టుకొనిపోతున్నట్లు ఫీల్ అయిందామె. పది నిముషాల అనంతరం తప్పనిసరిగా ఇవతలికి వచ్చిందామె.

వీధి తలుపులు దగ్గరగా వేసి ఉన్నాయి.

ఇంట్లో ఎవరూ లేరు.

భర్త ఎటో వెళ్ళిపోయాడన్న మాట తనకి మొహం చూపించలేక!

అంతవరకూ భుజాన వ్రేలాడుతున్న హేండ్ బాగ్‌ని టేబిల్ మీద పడేసింది.

తలంతా దిమ్ముగా అన్పించి అలాగే కుర్చీలో కూలబడింది. ఆలోచనారహితంగా అలా చాలాసేపు వుండిపోయింది.

గోడ గడియారం రెండు కొట్టడంతో ఆమె ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

అంటే దాదాపు మూడు గంటలసేపు అలాగే కూర్చుందన్న మాట తను! ఈ మధ్యలో గడియారం గంటలు కొట్టటం కూడా తనకి వినబడలేదు.

ఆమెకి మళ్ళీ ఉదయం జరిగినది గుర్తొచ్చింది. ఆమె శరీరం వేడెక్కిపోయింది ఒక్కసారిగా!

'లాభం లేదు! తను భరించలేదు ఇలాంటి విషయాలను! ఇలాంటి వ్యభిచారితో తను కలసి జీవించలేదు!'

గబగబా కాగితం కలం తీసి లీవ్ లెటర్ వ్రాయసాగింది.

వ్రాయడం పూర్తిచేసి దాన్ని కవర్‌లో పెట్టి అతికించింది.

తన బట్టలు ఒక సూట్‌కేస్‌లో సర్దుకుంది.

తలుపులన్నీ వేసి సూట్‌కేస్ వీధి మెట్లమీద పెట్టి, తాళం కప్ప తేవడానికని లోనికి వెళ్ళింది.

తాళం, కప్ప, హేండ్‌బాగ్ చేతబట్టుకుని వీధిలోకి వచ్చేసరికి పదడుగుల దూరంలో భర్త ఎదురైనాడు.

ఆమె అలాగే నిలబడిపోయింది!

అతను ఇల్లు సమీపించి ఆమెవైపు, సూట్‌కేస్ వైపూ మార్చి మార్చి చూసి లోనికి అడుగేస్తూ అడిగాడు—"ఎక్కడికి?"

ఆమెకి జవాబివ్వాలన్పించలేదు.

తాళాలు టేబిల్‌పైన పెట్టి మౌనంగా వెనుదిరగబోయింది.

"ఎక్కడికి?" కాస్త గట్టిగా అడిగాడు.

"చెప్పాలా?" అంది గంభీరంగా.

ఆ గొంతులోని గంభీరతకి కాస్త జంకినా, అంతలోకే అహం బుస్సుమంది.

"పోన్లే! చెప్పొద్దు! కానీ ఒకటి మాత్రం గుర్తుంచుకో! ఎటు వెళ్ళినా తిరిగి తిరిగి ఇక్కడికే రావాలి! ఆ విషయం తెల్సుకుని వెళ్లు!"

ఆమె చర్రున వెను తిరిగింది.

"అంటే—?" అంది ఆవేశంగా.

"గూడు వదలిన పక్షి తిరిగి ఆ గూడు చేరక తప్పదని చెప్తున్నాను" అని లోనికెళ్ళిపోయాడు గబగబా!

ఆమె ఎద ఎగసెగసి పడింది రోషంతో. వ్యక్తం చేయలేని భావాలెన్నో చెలరేగాయి మదిలో! స్థిర నిర్ణయానికొచ్చినదాన్లా సూట్‌కేస్ అందుకుంది.

*

చెప్పా చెయ్యకుండా వచ్చిన చెల్లెల్ని చూసి శేఖరం ఆశ్చర్యపోయాడు. "ఏమిటిలా వచ్చావు? బావగారు రాలేదేం?"

"అమ్మ ఏదీ?" అంది జవాబుగా.

"మీ వదినకి ఆరోగ్యం సరిలేదని ఉత్తరం రావడంతో మీ వదిన దగ్గరకెళ్లింది."

"ఎప్పుడు రావచ్చునంటావు?" అంది.

"ఏమో! నాలుగురోజుల్లో రావచ్చు! లేక వారంరోజులు పట్టవచ్చు! వదిన ఆరోగ్యం బట్టి వుంటుంది అమ్మరాక!" అన్నాడు చెల్లెల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ.

"సర్లే" అంటూ పెరట్లోకి దారితీసింది మరో ప్రశ్నకి అవకాశం యీయకుండా!

మరేం అడిగినా లాభం లేదని గ్రహించిన శేఖరం చెల్లెల్ని ఇంకేమీ అడగలేదు.

"హలో సుజాతా! ఎప్పుడొచ్చారు మీరు?" అంటూ ఎదురైన లలితని చూసి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది సుజాత!

"నిన్న సాయంత్రం వచ్చానండీ! మీ బాబు బాగున్నాడా?" అంది లత చేయందుకుంటూ.

"ఆఁ! బాగున్నాడు. రేపు మా యింటికి రాకూడదూ?"

"అలాగే లెండి" అంటూ ముందుకి అడుగేసింది సుజాత.

ఇల్లు దగ్గరైంది. మెట్లెక్కి, తలుపు వేసి ఉండడంతో తట్టబోయి ఆగిపోయింది.

లోనుండి ఎవరివో మాటలు నెమ్మదిగా వినవస్తున్నాయి!

'అమ్మగాని వచ్చేసిందా?' అనుకుంటూ తలుపు మీద నెమ్మదిగా చేయివేసింది. నిశ్శబ్దంగా తలుపులు తెర్చుకున్నాయి.

కుతూహలంగా లోనికడుగేసింది సుజాత నిశ్శబ్దంగా.

"చాల్లెండి బాబూ! నన్ను మురిపిస్తున్నారే గానీ నాకు నైలెక్సుచీర కొనడమే లేదు."

ఆ గొంతు పనిపిల్ల రమణమ్మది.

"ఈసారి అమ్మగారు కూడా లేరుగా! తప్పక కొంటాను" ఆ గొంతు విని సుజాత మ్రాన్పడి పోయింది. శేఖరం గొంతు అది!

"అంతా ఉత్తదే" గారాలు పోతున్నది రమణమ్మ.

"అబ్బ! కొంటానన్నానా? నీతోడు! సరేనా?"

పనిపిల్ల నవ్వులో గాజులగలగల కల్సిపోయింది!

సుజాత నిలువెల్లా దహించుకుపోతున్నట్లుగా ఫీలయింది! ఏం చేయాలిప్పుడు? లోనికి వెళ్ళి యిద్దర్నీ నిలదీస్తే?

కానీ అందుకు మనస్కరించక నిశ్శబ్దంగా ఇల్లు దాటి వచ్చేసింది!

తలుపు దగ్గరగా లాగబోయి శబ్దమవుతుందని ఆ ప్రయత్నం విరమించుకుంది.

అలా గమ్యం లేకుండా నడవసాగింది.

ఎదురుగా కనిపిస్తున్న హోటల్‌లోకి వెళ్ళి ఫేమిలీరూమ్‌లో కూర్చుంది.

తలంతా తిరుగుతున్నట్లుగా ఉంది.

"ఏం కావాలి మేడమ్?" అంటూ సర్వర్ రెండుగ్లాసులతో మంచినీళ్ళు తెచ్చాడు.

"ఏమున్నాయి?" అంది.

ఎటు వెళ్ళాలో తోచక ఇక్కడి కొచ్చింది గానీ, ఆమెకు ఏమీ తినాలని లేదు.

సర్వర్ వర్ణించిన లిస్ట్‌లో చివరగా 'పకోడీ' అనేది మాత్రం వినబడింది.

"పకోడీ పట్రా" అంది.

సర్వర్ పకోడీ తేవడానికి వెళ్ళిపోయాడు.

తన అన్న కూడా తన భర్తలాంటివాడే!

ఛఛ! వదిన ఎంత మంచిది! ఎంత సౌందర్యవతి!

కేవలం తన ఇంట్లో పనిచేసే పిల్లతోనా తన అన్న సంబంధం పెట్టుకున్నది! నల్లగా, కేవలం స్త్రీత్వం తప్ప మరే ప్రత్యేకతలూ లేని ఆ రమణమ్మ! ఛఛ!

మగాళ్ళంతా ఇంతేనా!

అవసరానికో ఆడది వుండాలి! అది భార్యే కానవసరం లేదన్నమాట!

పైకి మాత్రం ఎన్నినీతులు చెప్పుతారు?

తన భర్త మాత్రం?

తప్పు చేశాడు. సిగ్గు గానీ, పశ్చాత్తాపం గానీ లేదు సరిగదా పైగా 'ఇల్లుదాటితే నీ కెక్కడా చోటు వుండదుసుమా" అని బెదిరింపులు! హెచ్చరికలు! ఛఛ!

తనేం చేయాలిప్పుడు?

ఇక్కడ ఎంత అన్నయైనప్పటికీ ఈ పతితుడి మొహం చూస్తూ గడపలేదు. ముందేం చేయాలో ఆలోచించుకోవడానికి, అన్న, తల్లి సలహా తీసుకుందామని వస్తే ఇతగాడేమో ఇంత నిర్వాకం చేశాడు.

వెంటనే వెళ్ళిపోవాలి అక్కడి నుండి!

ఎక్కడికి వెళ్ళడం?

"చూశావా? నా మాటే నిజం! రాక ఏం చేస్తావ్?" అంటూ నవ్వుతూ, హేళనగా ప్రశ్నించే భర్త మొహం కళ్ళముందు మెదిలేసరికి ఒళ్ళు జలదరించినట్లయింది.

మళ్ళీ అక్కడికే వెళ్ళడమా? ఊహూఁ!

ఆలోచనల్లో మునిగిపోయిన సుజాత సర్వర్ ఎప్పుడు వచ్చి పకోడీ ప్లేట్ పెట్టిపోయాడో గమనించనేలేదు.

యాంత్రికంగా పకోడీ తీసి నోట్లో పెట్టుకుంటూ మళ్ళీ ఆలోచనలో పడింది.

"కాఫీ కావాలా మేడమ్?" సర్వర్ వచ్చి ప్రశ్నించడంతో ఆలోచనలకి కామాపెట్టి—

"తీసుకురా!" అంది.

వేడి వేడి కాఫీ త్రాగగానే కాస్త హాయిగా అనిపించింది.

బిల్ చెల్లించి యింటిదారి పట్టింది.

ఇల్లు చేరేసరికి తలుపులు అలాగే ఉన్నాయి.

మేరీ రాణి

ఈనాడు ఆంధ్ర క్రీడారంగంలో యువతీయువకులు సాధిస్తున్న విజయాలను చూస్తుంటే జాతీయ స్థాయి క్రీడలలో ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు ఉన్నతస్థానం లభిస్తుందన్న ఆశ కలగక మానదు. అటువంటి ఔత్సాహిక క్రీడాకారిణులలో విజయవాడ మేరీస్టెల్లా కళాశాల విద్యార్థిని కుమారి జి. మేరీరాణి ఒకరు.

గత సంవత్సరం ఆగస్టు నెలలో జరిగిన క్రిష్ణా జిల్లా ఆటల పోటీలలో 100 మీటర్లు, 200 మీటర్లు లాంగ్‌జంప్‌లలో ఆమె ప్రథమస్థానం పొందింది. ఆ సంవత్సరంలోనే 3 కిలో మీటర్ల సైకిల్ పందాలలో ద్వితీయస్థానం సంపాదించింది. జిల్లా స్థాయిలో జరిగిన గ్రామీణ క్రీడల పోటీలలో కూడా ఆమె పై అంశాలలో పలు బహుమతులు అందుకున్నది. గత అక్టోబరు–నవంబరు నెలలలో ఢిల్లీలో విద్యామంత్రిత్వశాఖవారు జరిపిన జాతీయ స్థాయి పోటీలలో 400 మీటర్ల పరుగు పందెంలో పాల్గొని కాంస్యపతకం పొందింది.

అంతేకాదు. నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం స్త్రీల ప్రప్రథమ క్రీడల పోటీలలో పాల్గొన్న మేరీ – ఆ విశ్వవిద్యాలయపు ప్రథమ స్త్రీ ఛాంపియన్ కావడం ఇంకో విశేషం! ఆ పోటీలలో ఆమె 1500 మీటర్లు, 400 మీటర్లు, 100 మీటర్లు పరుగు పందాలలోనూ, 100 మీ. హర్డిల్స్‌లోనూ, రిలే పందాలలోనూ ప్రథమ బహుమతులు అందుకున్నది.

జాతీయస్థాయిలో జరగనున్న 'కోకో' పోటీలకు ఎన్నికైన మేరీరాణి - 'జాతీయస్థాయిలో కూడా ప్రథమ బహుమతులు పొందాలని వుంది' అంటుంది.

—ఉమ

ఉమా బంగారయ్య

మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ కళాశాల ద్వారా బి. ఎస్సీ పట్టం పొందిన శ్రీమతి ఉమా బంగారయ్య భర్త ఉద్యోగరీత్యా రాజమహేంద్రవరంలో వుంటున్నారు.

కళాశాలలో చదివే రోజులలో సాంస్కృతిక కార్యకలాపాలలో విరివిగా పాల్గొనేవారు ఆమె. ఆ ఉత్సాహంతోనే రాజమండ్రి లేడీస్ క్లబ్‌కి 1971 లోనూ 1977 లోనూ కార్యదర్శినిగా పని చేశారు. ఆ మధ్యకాలంలో ఆమె క్లబ్ కార్యకలాపాలలో చురుకుగా పాల్గొంటూ కార్యనిర్వాహక సభ్యురాలుగా వుండేవారు.

కళలపట్ల ఆసక్తిగల ఉమా బంగారయ్య తమ క్లబ్ తరఫున లలిత సంగీత పోటీలు, ఎంబ్రాయిడరీ, చేతిపనులు, క్విజ్ ప్రోగ్రాములు, కేశాలంకరణ పోటీలు, నాటక పోటీలు యిలా ఎన్నో కార్యక్రమాలు జయప్రదంగా నిర్వహించారు.

అయితే వాటన్నిటిలోకి అందరి మన్ననలూ పొందిన కార్యక్రమం – 'ది మ్యూజిక్ ఆఫ్ ఇండియా'. జాతీయసమైక్యత కోసం రూపొందించబడిన ఈ కార్యక్రమంలో భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన సంగీత ధోరణులు పరిచయం చేయబడ్డాయి. సంగీతానికి భాషాభేదాలు అడ్డు రావని - అది అందరికీ అర్థమయ్యే 'అంతర్జాతీయ భాష' అనీ చెప్పడమే ఈ కార్యక్రమం ముఖ్య ఉద్దేశ్యం.

ఉమా బంగారయ్య స్వయంగా చక్కటి నటి కూడా. కళాశాలలో చదివే రోజులలోనే కాక యిటీవల లేడీస్ క్లబ్ నిర్వహించిన నాటక పోటీలలో సరదాకి నటించినా, రెండుసార్లు ఉత్తమ నటిగా బహుమతులు పొందారు.

చప్పుడు చేస్తూ లోనికివెళ్లుతూ గడియ వేసింది. రేడియో పెడుతూ శేఖరం కనిపించాడు.

"అప్పుడే వదిలేశారా సినిమా?" అన్నాడు.

జవాబు ఇయ్యడానికి మనస్కరించక మౌనం వహించింది.

సూట్‌కేస్ తీసి తన బట్టలన్నీ సర్దేసుకుంది.

"ఇప్పుడు బట్టలు సర్దుకుంటున్నావేమిటీ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నేను వెళ్ళిపోతున్నాను."

"ఈ రాత్రప్పుడా?"

"ఎంత రాత్రి గనుక? ఇంకా ఎనిమిదిన్నర కాలేదు. త్వరగా బయల్దేరితే మెయిల్‌కి అందుతాను. తెల్లవారేసరికి అక్కడ వుంటాను."

"ఇంత హఠాత్తుగా ఈ ప్రయాణ మేమిటి? నిన్న అడిగితే జవాబీయలేదు. ఎందుకొచ్చినట్లు? మళ్ళీ అంత త్వరగా ఎందుకు వెళ్ళిపోతున్నట్లు?"

సుజాత చప్పున తలెత్తి అన్నవైపు చూసింది.

ఇందాక తాను స్వయంగా వినకపోతే—ఎవరు చెప్పినా తను అన్నని అనుమానించేది కాదేమో!

అయ్యో వనితా! నీకెంత నమ్మకం ఈ పురుషులపై!

తను కళ్ళారా చూడకపోతే తను మాత్రం తన భర్తని లేశమాత్రమైనా అనుమానించగలిగేదా?

శేఖరం చెల్లెలి చూపుకి ఆశ్చర్యపోయి "ఏమిటా చూపు సమాధానమియ్యకుండా?" అన్నాడు.

తనకేమీ తెలియదనుకుంటున్నాడు-పూర్ ఫెలో!

చప్పున తల త్రిప్పుకుని "నేను వెళ్ళిపోవాలి! అంతే!" అంది స్థిరంగా.

"కాస్త ఆగయితే! స్టేషన్ కొస్తాను" అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"థాంక్స్! అవసరం లేదు. నేను వెళ్ళగలను!" అంటూ మరో మాటకి తావీయకుండా ద్వారం దాటి మెట్లుదిగి వడివడిగా ముందుకు అడుగేసింది!

*

తల దువ్వుకుంటున్న రామారావు - అలికిడి విని వెనక్కు తిరిగి చూశాడు.

"నువ్వేనా? రారా! చాలా వేగంగా వచ్చేశావే!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

జవాబు ఇయ్యలేదు సుజాత.

మౌనంగా మరో గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

"నీ సూట్‌కేస్ ఏదీ?" అంటూ భార్యను అనుసరించాడు రామారావు.

జవాబీయకుండా తన టాయ్‌లెట్ సామాను, మిగతా బట్టలు మరో సూట్‌కేస్‌లో సర్దుకో సాగింది.

"ఏమిటిది? నీ సూట్‌కేస్ ఏదీ? ఇప్పుడు ఇవన్నీ సర్దడ మేమిటి?" అర్థం కానట్లుగా ప్రశ్నించాడు.

"నేను వెళ్ళిపోతున్నాను!" తలెత్తకుండానే అంది.

"వెళ్ళిపోతున్నావా?"

"అవును! మీరన్నట్లుగా మళ్ళీ ఈ గూటిలో చేరడానికి రాలేదు. నా వస్తువులు తీసుకుపోవడానికి వచ్చాను. గూడు వదలిన పక్షి మళ్ళీ ఆ గూడే చేరనవసరం లేదు. మరో గూడు కట్టుకోవచ్చు!"

"అంటే?—ఎక్కడికెళ్ళి పోతున్నావు? మీ పుట్టింటికా?" కాస్త కంగు తిన్నాడు.

"కాదు. ఇక్కడే, ఈ వూర్లోనే వర్కింగ్ విమెన్స్ హాస్టల్‌లో ఉండదల్చుకున్నాను."

"హాస్టల్‌లోనా?"

"అవును! మీకూ నాకూ సరిపడదని తేలిపోయింది!"

"అంటే నాకు విడాకులిచ్చి, మరో పెళ్ళి చేసుకుందామనా నీ వుద్దేశ్యం?"

"ప్రస్తుతం మాత్రం మీకు దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నాను. ఆ తర్వాత ఆలోచిస్తాను ఏం చేసేదీ, ఏం చేయాల్సిందీ! వస్తాను! శెలవ్!" అంటూ సూట్‌కేస్ మూసింది విసురుగా, గంభీరంగా! □